

Publicerad 2010-01-03 11:56 av amandapanda

intressant. synnerligen.

Min vardag enligt dina betygskriterier.

Kemi-salarna är låsta, och min monokel ligger i bröstfickan.

Jag är samlad av förväntan.

Våran lärare vill prova oss på Hitles erövningar och ovishet.

Läraren vill veta hur mycket vi förstått Hitlers av tankar.

Men vem fan förstår att han var vettig?

Jag finner Hitler ointressant.

Ett barns finger-smekningar, på en kall förstummad arm.

Det gör ont.

Du resonerade inte ens i ditt beslut!

Bara krossade ner mig, klyvade mig i två

där min vänsta kammare av hjärtat utgjorde ett tomt mitten.

Du var inte ens ledsen över din förlust.

Men jag hörde dig igår.

Du kände dig svinig. Och det tycker jag du känner helt rätt i.

Jag inbillade mig dig.

Jag inbillade mig att du var bra, det var jag som byggde upp dig inför migsjäl!

Du var skalet som behövdes för att skenet skulle bedra mig helt.

Varför provade jag ens?

Jag ville prova. Först. Sen visste jag inte mycket mer efter det.

Du var aldrig bra.

Vill jag säga. Jag vill hata dig, Jag vill!

Men jag måste ju vara så äckligt mänsklig och.. jag vet inte..

Ibland undrar jag om du..

Jag fick blodsmak i munnen. Av orden.

Jag införde min nya papperskorg med ett ord om dig. Ordet skrevs med en enkel blyertspenna, samma som jag antagligen kommer skriva mitt Hitler prov med.

Du ser ändå inte.

Du var som att leva på vatten och bröd.

Författaren amandapanda med Poeter.se id #31779 innehar upphovsrätten